

- Гдѣ е то?
- Размѣнихъ го за единъ конь.
- А дѣ е коня!
- Размѣнихъ за волъ.
- Гдѣ е вола?
- Размѣнихъ го за една овца.
- Гдѣ е овцата?
- Размѣнихъ я за прасенце.

Хайде дай ми прасенцето за една хубава игла.

Избралъ си старикътъ една хубава игла, благодарилъ и заминалъ. Стигналъ си той въ къщи, взелъ да прѣскача плета и изтървалъ иглата — изгубилъ я.

Изкочила на срѣща му бабата и завикала:

- Ахъ, старче дѣ си? Азъ безъ тебе немога да живѣя. Разказвай ми дѣ ходи до сега!
- Ходихъ у богатия търговецъ въ града.
- Какво ти даде той?
- Едно парче злато колко конска глава.
- Дѣ е то?
- Размѣнихъ го за единъ конь.
- А коня дѣ е?
- Размѣнихъ го за волъ.
- А вола дѣ е?
- Размѣнихъ го за една овца.
- А дѣ е тя?
- Размѣнихъ я за едно прасенце.
- Дѣ е то?

— Размѣнихъ го за една игла: искахъ подаръкъ да ти донеса, но като прѣскачахъ прѣзъ плета, и нея изгубихъ.

— Е, слава Богу, дѣдо, че не си си изгубилъ и главата! Хайде ела вкъщи да вечеряме!

Дѣдо и баба и до сега си живѣятъ щастливи и безъ злато.